

ปัจจัยที่มีผลอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน
ของคณงาน โรงงาน ส.ทวีชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร
Factors influencing the behavior of preventing accidents from working
of factory workers, S. Taweechai Construction, Bangkok Province.

นางสาวสุทธิรัตน์ แยมสาหร่าย^{1*}
สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย
* ผู้รับผิดชอบบทความ

SUTTHIRAS YAMSARAI

¹Department of management, Faculty of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author: jay2540@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ และพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคณงานโรงงาน ส.ทวีชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการรับรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือคณงานโรงงาน ส.ทวีชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 คน ที่ทำงานกับโรงงาน ในปี พ.ศ.2564 เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1. พบว่าคณงาน โรงงาน ส.ทวีชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ประสบการณ์การทำงาน 0-5ปี ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ครั้ง 2. ปัจจัยการรับรู้ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3. พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีระดับการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับทุกครั้ง 4. คณงานโรงงาน ส.ทวีชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศระดับการศึกษาต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่างกันและประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 5. การรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรม, ป้องกันอุบัติเหตุ, การทำงาน

Abstract

The purpose of this study is to study work accident prevention behavior. The purpose of this study is to explore the relationship between personal factors, including gender, age, education, work experience and accident experience. The purpose of this study is to explore the work accident prevention of factory workers in Bangkok metropolitan province. The purpose of this study is to explore the relationship between perception factors. The research tool is questionnaire. The results show that the age of most workers is 31-40. Secondary education, working experience 0-5 years, experience in work accidents. Perceptual factors are at the highest level of opinion. Awareness of accident prevention is the most commonly used three. The results show that the overall performance of accident prevention behavior is at four levels. Workers of different genders in Bangkok. Different work experience and different work accident experience. The results show that the accident prevention behavior is significantly different at the level of 0.05. There was a statistically significant correlation between work accident prevention behavior and 0.05 level

Keywords: behavior, prevent accidents, work

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเครื่องจักรสารเคมีการใช้แรงงานต้องเสี่ยงต่ออันตรายมากขึ้น การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมยังขาดการเตรียมความพร้อมในการพัฒนา การให้ความรู้กับผู้ใช้แรงงานที่เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมผู้ใช้แรงงานต้องทำงานกับเครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย หรือสารเคมีอันตรายที่นำเข้ามาใช้ในกระบวนการผลิต หรือระบบการทำงานที่รีบเร่ง เพื่อการลดต้นทุนการผลิต ทำให้ส่งผลกระทบต่อผู้ใช้แรงงานในด้านสุขภาพอนามัย การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงานมีแนวโน้มสูงและทวีความรุนแรงขึ้นโดยเฉพาะการเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน (สมบุญ สีคำดอกแค. 2555) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนในการป้องกันการเกิดโรคและการบาดเจ็บจากการทำงานของพนักงานเก็บขยะ (วิราภรณ์ทองยัง. 2552) ความรู้เป็นพื้นฐานที่สำคัญซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจที่ถูกต้องจนกระทั่งสามารถนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีการดำเนินการไปปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ได้ (Nancy E. Adams. 2015) การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมตามแบบจำลองความเชื่อด้านสุขภาพระบุว่า การรับรู้ของบุคคล สิ่งชักนำหรือจูงใจมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล (Becker, 1974) การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกัน การรับรู้ความรุนแรงของ

การได้รับอันตราย ซึ่งอาจก่อให้เกิดความพิการหรือเสียชีวิต ผลกระทบต่อหน้าที่การงาน เมื่อบุคคลเกิดการรับรู้ความรุนแรงจะทำให้บุคคลปฏิบัติพฤติกรรมเพื่อการป้องกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลอิทธิพลต่อพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงาน การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อบริษัท ในการหาแนวทางการป้องกันและการแก้ไขการประสบอันตรายรวมถึงการลดสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานของงานให้เหลือน้อยที่สุดหรือไม่มีการเกิดอุบัติเหตุเกิดขึ้นอีกเลยนอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อทำการศึกษาหรือนำไปประยุกต์ใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ และพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุและการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุปัจจัยเอื้อ กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ทบทวนวรรณกรรม

1. ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

แฮร์ริส และกูเตน (Harris and Guten 1979: 28, อ้างอิงในสมภพ วงศ์ประसार 2546: 13) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการป้องกัน (Protective Behavior) ไว้ว่า หมายถึงการกระทำของ บุคคลที่ทำเป็นปกติอย่างสม่ำเสมอ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้อง ส่งเสริมหรือคงไว้ซึ่งภาวะสุขภาพที่ดี

นลินี ประทับศร (2543: 54, อ้างอิงในภททริยา กิจจิวิ 2551: 11) กล่าวว่า พฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานเป็นการปฏิบัติงานที่อยู่ในสภาวะการณ์ที่มีการป้องกันอันตราย จากการทำงาน การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บพิการ ตาย ที่เกิดจากการทำงาน หรือทำให้ ทรัพย์สินเสียหาย

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน หมายถึงการกระทำ หรือ การปฏิบัติตนด้วยความรอบคอบและระมัดระวังขณะปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อป้องกันอันตรายจากการทำงานตั้งแต่ก่อนปฏิบัติงาน ขณะปฏิบัติงานและหลังจากเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน อันจะช่วยลดความสูญเสียตลอดจนความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและ ทรัพย์สินให้ลดน้อยลงหรือหมดไปในที่สุด

2. ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

โวล์แมน (อ้างถึงใน อริศรา ปาดแมน, 2543 หน้า 9-10) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ ว่าเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการรวบรวมภายในตนเอง ผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาพรวมทั้งหมดที่ครอบคลุมและกำหนดแต่ละส่วนไว้และกระบวนการรวบรวมภาพรวมนี้จะกระจ่างชัดขึ้นท่ามกลางการได้รับข้อมูลข่าวสารการติดต่อจากสิ่งแวดล้อม

ฮิลการ์ด (อ้างถึงใน กันยา สุวรรณแสง, 2540, หน้า 127) ได้อธิบายว่าการรับรู้ หมายถึงการทำงานของอินทรีย์ขั้นแรกสุดของการติดต่อกับโลกภายนอกโดยผ่านประสาทสัมผัส (Sense Organs) ทางหูตาจมูกลิ้น ผิวหนัง ช่วยทำให้อินทรีย์เรียนรู้ได้ในบรรดาสิ่งเร้าทั้งปวง

กันยา สุวรรณแสง (2540, หน้า 127) ได้ให้ความหมายของการรับรู้หมายถึงการใช้ ประสบการณ์เดิมแปลความหมายสิ่งเร้าที่ผ่านประสาทสัมผัสแล้วเกิดความรู้สึกหรือรู้ความหมาย ว่าเป็นอะไร โดยกระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกัน ระหว่างความเข้าใจ การคิด ความรู้สึกความจำ การเรียนรู้การตัดสินใจการแสดงพฤติกรรม ถ้าพิจารณาในแง่ของพฤติกรรม “การรับรู้” แทรกอยู่ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองสิ่งเร้า

3. ทฤษฎี แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

สุรพล พยอมแย้ม (2545 : 25-26) ได้แบ่งกระบวนการเกิดพฤติกรรมเป็น 3 กระบวนการ ดังนี้คือ

1. กระบวนการรับรู้ (Perception Process) กระบวนการรับรู้เป็นกระบวนการเบื้องต้น ที่เริ่ม จากการที่บุคคลได้รับสัมผัสหรือรับข่าวสารจากสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยผ่านระบบประสาทสัมผัส ซึ่ง รวมถึงการรู้สึกกับสิ่งเร้าที่รับสัมผัสนั้นด้วย

2. กระบวนการคิดและเข้าใจ (Cognition Process) กระบวนการนี้อาจเรียกไว้ว่า “กระบวนการทางปัญญา” ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การคิด และการจำ ตลอดจนการนำไปใช้หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ นั้น ๆ ด้วย การรับสัมผัสและการรู้สึกที่ นำมาสู่การคิดและเข้าใจนี้เป็นระบบการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมาก และเป็นกระบวนการ ภายในทางจิตใจที่ยังมีอาจศึกษาและสรุปเป็นคำอธิบายอย่างเป็นหลักการที่ชัดเจนได้

3. กระบวนการแสดงออก (Spatial Behavior Process) หลักจากผ่านขั้นตอนของการรับรู้ และการคิดและเข้าใจแล้วบุคคลจะมีอารมณ์ตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับรู้ นั้น ๆ แต่ยังมีได้แสดงออก ให้ผู้อื่นได้รับรู้ยังคงเป็นพฤติกรรมภายในที่อยู่ภายใน (Covert Behavior) แต่เมื่อได้คิดและเลือกที่จะ แสดงการตอบสนองให้บุคคลอื่นสังเกตได้ เราจะเรียกว่า พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่ง พฤติกรรมภายนอกนี้เป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมที่มีอยู่ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้นเมื่อมีปฏิกิริยา ตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง การแสดงออกมาเพียงบางส่วนของที่มีอยู่จริงเช่นนี้ จึงเรียกว่า Spatial Behavior โดยแท้จริงแล้ว กระบวนการย่อยทั้ง 3 ขั้นตอนนั้นไม่สามารถแยกออกจากกัน หรือเป็นอิสระต่อกันได้เพราะการเกิดพฤติกรรมแต่ละครั้งจะมีความต่อเนื่องสัมพันธ์กันอย่างมาก

ชัยพรวิชชาวุธ (2517 : 21-22) ได้แบ่งประเภทของพฤติกรรมไว้ 2 ประเภท คือ

1. พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ได้แก่พฤติกรรมที่ผู้อื่นสามารถ สังเกตได้โดยตรง จากประสาททั้ง 5 (ตา หู จมูก ปากและผิวหนัง) ซึ่งสามารถแบ่งย่อยลงไปได้อีกคือ

1.1 พฤติกรรมที่สังเกตได้โดยตรงไม่ต้องใช้เครื่องมือช่วย บางครั้งเรียกว่า พฤติกรรมโมลาร์ (Molar Behavior) เช่น หัวเราะร้องไห้อ้าปากกระโดด เป็นต้น

1.2 พฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ต้องใช้เครื่องมือช่วย บางครั้ง เรียกว่า พฤติกรรมโมเลกุล (Molecular Behavior) เช่น การเต้นของหัวใจฟังจากเครื่องฟังหัวใจที่แพทย์ใช้ ความดันโลหิตสูงดูจากเครื่องวัดความดันโลหิต เป็นต้น

2. พฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) ได้แก่ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลโดย รู้สึกตัวหรือไม่ รู้สึกตัวก็ตาม โดยปกติผู้อื่นไม่อาจสังเกตเห็นพฤติกรรมประเภทนี้โดยตรงถ้าไม่บอก ไม่แสดงออกมาให้เป็นที่สังเกต พฤติกรรมภายในจึงเป็นเรื่องประสบการณ์ส่วนบุคคล (Private Experience) ตนนั่นที่รู้ตัวอย่างเช่น ความคิด ความจำ จินตนาการ ความฝัน และพฤติกรรมการ รู้สึกต่าง ๆ เช่น กลัว หิวเสียใจเจ็บ เป็นต้น ซึ่งถึงแม้ว่าจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงก็สามารถจะ สังเกตได้โดยทางอ้อม เช่น การใช้แบบทดสอบหรือสังเกตจากพฤติกรรมภายนอกที่เป็นการสรุปโยงถึงพฤติกรรมภายใน

วิธีดำเนินงาน

1. ประชากรที่ใช้ในการสำรวจครั้งนี้ประกอบด้วย คนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 260 คน ที่ทำงานกับโรงงาน ในปี พ.ศ.2564

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของทาโร ยามาเน่ ที่มีความคาดเคลื่อน 0.05 และมีความเชื่อมั่น 95% จากการคำนวณจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวน 158 คน โดยประมาณ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิจากกลุ่มประชากร ที่ได้กำหนดขอบเขตไว้

3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน การรับรู้ พฤติกรรม และการเกิดอุบัติเหตุจากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยกำหนดนิยามและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์

5. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ แบบสอบถามแบ่งเป็น แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและ ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับรู้ ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

6. ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สร้างแบบสอบถามขึ้น และทบทวนเนื้อหาของแบบสอบถาม จากนั้นนำไปเสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องพร้อมขอ คำแนะนำและทำการแก้ไขในลำดับต่อไป

7. นำแบบที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha

ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามมากกว่า 0.7 ขึ้นไป ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

8. ผู้วิจัยได้เข้าพบกับ หัวหน้าแผนกทรัพยากรบุคคลและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจก แบบสอบถามด้วยตนเอง

9. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไป จำนวน 158 ชุด โดยมี แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์

10. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t - test และใช้สถิติ One - way ANOVA สำหรับ ตัวแปรที่แบ่งได้มากกว่า 2 กลุ่ม กรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

ผลการศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย โดยมีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8 มีอายุ 31-40 ปี มากที่สุด มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 มีระดับการศึกษามากที่สุด คือมัธยมศึกษา มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 มีประสบการณ์การทำงาน 0-5ปี มากที่สุด มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ครั้ง มากที่สุด มีจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นปัจจัยการรับรู้ของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นปัจจัยการรับรู้ของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยใช้สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นปัจจัยการรับรู้

ปัจจัยการรับรู้	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเห็นด้วย
1) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ	4.37	0.76	มากที่สุด
2) การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ	4.33	0.78	มากที่สุด
3) การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ	4.36	0.77	มากที่สุด
4) การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุ	4.47	0.75	มากที่สุด
5) การรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ	4.33	0.78	มากที่สุด
ภาพรวม	4.37	0.77	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยการรับรู้ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 รองลงมา คือการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.76 การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.77 การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.78 และการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.78 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัด กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัด กรุงเทพมหานครโดยใช้สรุปค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปรากฏ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ หน้าที่
1. ท่านได้อ่านและปฏิบัติตามนโยบายความปลอดภัยของบริษัท	4.44	0.77	ทุกครั้ง
2. ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน (Standard Operating Procedure -SOP) อย่างเคร่งครัด	4.47	0.75	ทุกครั้ง
3. ท่านศึกษาและทำความเข้าใจความหมายของป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัยเป็นประจำ	4.21	0.77	ทุกครั้ง
4. ท่านปฏิบัติตามป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดเช่น ป้ายห้ามป้ายเตือน ป้ายสัญลักษณ์ความปลอดภัยในการทำงานกับสารเคมี	4.47	0.75	ทุกครั้ง
5. ท่านให้ความร่วมมือกับบริษัทเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย	4.27	0.79	ทุกครั้ง
6. ก่อนลงมือปฏิบัติงานทุกครั้งท่านคำนึงถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย	4.44	0.77	ทุกครั้ง
7. ท่านแจ้งหัวหน้างานทราบทันทีเมื่อไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย	4.47	0.75	ทุกครั้ง
8. ในกรณีที่เป็นการเร่งด่วน ท่านไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนปฏิบัติงาน	4.47	0.75	ทุกครั้ง

พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ หน้าที่
เพื่อความปลอดภัย			
9 ท่านแต่งกายอย่างถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานที่	4.47	0.75	ทุกครั้ง
10 กรณีที่ท่านไม่เข้าใจหรือไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย ท่านจะลองฝึกด้วยตนเอง	4.47	0.75	ทุกครั้ง
11 ท่านเข้าร่วมกิจกรรมความปลอดภัยที่บริษัทจัดขึ้นเป็นประจำ เช่น งานสัปดาห์ความปลอดภัย	4.27	0.79	ทุกครั้ง
12 ท่านมีส่วนร่วมในการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในงานของท่านเป็นประจำ	4.25	0.78	ทุกครั้ง
13 ท่านได้เข้ารับการอบรมด้านความปลอดภัยในการทำงานตามที่บริษัทกำหนด	4.40	0.79	ทุกครั้ง
14 หากท่านพบเห็นอุบัติเหตุหรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและหรือสภาพการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ท่านจะรายงานเหตุการณ์ให้หัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทราบอย่างทันทีทันใด	4.47	0.75	ทุกครั้ง
15 ท่านเข้ารับการตรวจสุขภาพร่างกายประจำปีของบริษัทจัดให้ทุกครั้ง	4.27	0.79	ทุกครั้ง
16 ท่านอ่านและทำความเข้าใจข้อมูลต่างๆที่ได้มีการณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการสร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยทุกครั้ง เช่น ข้อมูลบอร์ดประชาสัมพันธ์	4.44	0.77	ทุกครั้ง
17 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นในการแนะนำวิธีการทำงานหรือปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อความปลอดภัย	4.47	0.75	ทุกครั้ง
18 ท่านชักชวนเพื่อนร่วมงานให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านความปลอดภัยที่บริษัทจัดขึ้นเป็นประจำ	4.21	0.77	ทุกครั้ง
19 ท่านมีส่วนร่วมในการคัดเลือกผู้แทนลูกจ้างระดับปฏิบัติการในคณะกรรมการความปลอดภัยฯ	4.47	0.75	ทุกครั้ง
20 ท่านศึกษาวิธีการใช้งานของอุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักรก่อนลงมือปฏิบัติงาน	4.27	0.79	ทุกครั้ง
21 ท่านตรวจสอบความปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักรก่อนลงมือปฏิบัติงาน	4.25	0.78	ทุกครั้ง
22 ท่านดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักรตามระยะเวลาที่กำหนด	4.47	0.75	ทุกครั้ง
23 ท่านใช้งาน อุปกรณ์เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพชำรุดหาก	4.27	0.79	ทุกครั้ง

พฤติกรรมกำรป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ หน้าที่
เห็นว่ำยังสามารถใช้งานได้อยู่			
24 ท่านดำเนินการแจ้งผู้รับผิดชอบทราบทันทีหากพบอุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องจักรอยู่ในสภาพชำรุดเพื่อดำเนินการแก้ไข	4.25	0.78	ทุกครั้ง
25 ท่านปฏิบัติตามคู่มือการใช้งานอุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักร อย่างเคร่งครัด	4.40	0.79	ทุกครั้ง
26 ท่านใช้อุปกรณ์และเครื่องมือตรงตามลักษณะงาน	4.25	0.78	ทุกครั้ง
27 เมื่อพบเห็นเพื่อนพนักงานใช้อุปกรณ์เครื่องมือหรือเครื่องจักรที่ผิ ประเภทหรือผิวิธีท่านจะแจ้งเตือนเพื่อนพนักงานทันที	4.47	0.75	ทุกครั้ง
28 เมื่อท่านพบเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ชำรุดท่านจะหยุดปฏิบัติงานทันที	4.27	0.79	ทุกครั้ง
29 ท่านแจ้งหัวหน้างานทันทีเมื่อไม่สามารถปฏิบัติตามคู่มือหรือ วิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่กำหนดไว้	4.25	0.78	ทุกครั้ง
30 ท่านสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่บริษัทจัดหาให้ตรง ตามลักษณะและความเหมาะสมของงานแต่ละประเภทเช่น งานที่มี ความเสี่ยงต่อการไต่ยีนต้องสวมใส่เครื่องป้องกันหูงานที่มีความเสี่ยงต่อ ดวงตา ต้องสวมใส่แว่นตานิรภัย	4.40	0.79	ทุกครั้ง
ภาพรวม	4.37	0.77	ทุกครั้ง

จากตารางที่ 2 พบว่าพฤติกรรมกำรป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีระดับการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมนั้น อยู่ในระดับทุกครั้ง $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 5 ลำดับ พบว่า ท่านปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน (Standard Operating Procedure -SOP) อย่างเคร่งครัด เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 รองลงมา คือ ท่านปฏิบัติตามป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดเช่น ป้ายห้ามป้ายเตือน ป้ายสัญลักษณ์ความปลอดภัยในการทำงานกับสารเคมี $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ท่านแจ้งหัวหน้างานทราบทันทีเมื่อไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ในกรณีที่เป็งานเร่งด่วน ท่านไม่ได้ปฏิบัติตามขั้น ตอนปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 และท่านแต่งกายอย่างถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานที่ $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ มีพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ทำการทดสอบคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ด้วยค่าสถิติ (t-test) สำหรับเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ส่วนการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test) สำหรับการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3 กลุ่มเป็นต้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปผลการทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรทดสอบ	ผลการทดสอบ				
	T	F	Sig	แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
เพศ	3.03		.000	✓	
อายุ		0.175	.85		✓
ระดับการศึกษา		9.085	.000	✓	
ประสบการณ์การทำงาน		3.675	.000	✓	
ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน		3.015	.000	✓	

จากตาราง 3 การวิเคราะห์สรุปผลการทดสอบ พบว่า ในภาพรวมของแต่ละตัวแปรอิสระ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานนั้นมีผลการทดสอบเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครมีค่าความแตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ 0.05 ยกเว้นตัวแปรอายุที่ไม่มีความแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุและการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของปัจจัยการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของ
 คนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
 (Pearson's Correlation Coefficient)

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

การรับรู้	พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน		
	ค่าความสัมพันธ์	ค่า Sig.	ระดับความสัมพันธ์
1) ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ	.997	0.00*	สูงมาก
2) การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ	.984	0.00*	สูงมาก
3) การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ	.990	0.00*	สูงมาก
4) การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุ	.930	0.00*	สูงมาก
5) การรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ	.987	0.00*	สูงมาก

*Sig. \leq .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมี
 ความสัมพันธ์กัน มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า
 การรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าคนงาน โรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มี
 อายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ประสบการณ์การทำงาน 0-5ปี ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการ
 ปฏิบัติงาน จำนวน 2 ครั้ง

2. ปัจจัยการรับรู้ มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.77 เมื่อ
 พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด $\bar{X} = 4.47$ S.D. =
 0.75 รองลงมา คือการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.76 การรับรู้ความรุนแรงของการ
 เกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.77 การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.78 และการรับรู้
 อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ $\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.78 ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีระดับการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมนั้นอยู่ในระดับทุกครั้ง
 $\bar{X} = 4.37$ S.D. = 0.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด 5 ลำดับ พบว่า ท่าน

ปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงาน (Standard Operating Procedure -SOP) อย่างเคร่งครัด เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 รองลงมา คือ ท่านปฏิบัติตามป้ายสัญลักษณ์ด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดเช่น ป้ายห้ามป้ายเตือน ป้ายสัญลักษณ์ความปลอดภัยในการทำงานกับสารเคมี $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ท่านแจ้งหัวหน้างานทราบทันทีเมื่อไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ในกรณีที่เป็งานเร่งด่วน ท่านไม่ได้ปฏิบัติตามขั้น ตอนปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัย $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 และท่านแต่งกายอย่างถูกต้องตามกฎระเบียบของสถานที่ $\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.75 ตามลำดับ

4. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ มีพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน พบว่า คนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุและการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กัน มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ปัจจัยการรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร

อภิปรายผล

อภิปรายผลตามสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุ มีพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน พบว่า คนงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานต่างกัน ทำให้พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากการที่คนงานได้รับการฝึกอบรมและการสื่อสารถึงขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอตามแผนการอบรมประจำปีของบริษัท และของหน่วยงาน รวมไปถึงการที่พนักงานทุกคนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยของบริษัท ทำให้

พนักงานมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการที่พนักงานได้รับการประเมินขีดความสามารถโดยหัวหน้างานเพื่อให้มั่นใจว่าสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย การกำหนดเป้าหมายการทำงานด้านความปลอดภัยที่ชัดเจนที่ต้องการให้พนักงานทุกคนทำงานอย่างปลอดภัยโดยไม่มีอุบัติเหตุ สำหรับพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย จะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิดจากระบบพี่เลี้ยงและหัวหน้างานที่จะคอยช่วยสอนงานเพื่อให้เกิดทักษะในการทำงานด้วยความปลอดภัย ส่วนพนักงานที่มีประสบการณ์มากจะต้องคอยเป็นพี่เลี้ยงสอนงานและถ่ายทอดงานเนื่องจากมีทักษะและความเชี่ยวชาญและต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้องในการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัย รวมถึงการกำหนดช่องทางและกระบวนการในการรายงานเหตุการณ์เกือบเกิดอุบัติเหตุ (near-misses) สภาพการทำงานหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัย เพื่อเน้นการป้องกันก่อนที่จะเกิดอุบัติเหตุ และมีกระบวนการในการสอบสวนหาสาเหตุของอุบัติเหตุเพื่อกำหนดวิธีการแก้ไขและป้องกันที่มีประสิทธิภาพโดยการให้พนักงานมีส่วนร่วม ทำให้โอกาสการเกิดซ้ำของอุบัติเหตุลดน้อยลง สอดคล้องกับงานวิจัย สุรชาติพิทย์ รองสวัสดิ์ (2555) ปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการ ประจําการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานคือปัจจัยส่วนบุคคลด้านประสบการณ์การอบรมเรื่องความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน ส่วนปัจจัยการรับรู้เรื่องการจัดการความปลอดภัยในการทำงานทั้ง 5 คือ นโยบายด้านความปลอดภัย ความรู้ ด้านความปลอดภัยการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย ทักษะคติที่มีต่อความปลอดภัย การจูงใจด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการท างานของพนักงานระดับปฏิบัติการ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการรับรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุ การรับรู้ความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ การรับรู้ประโยชน์ของการป้องกันอุบัติเหตุและการรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคณงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ของการรับรู้กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กัน มีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H1) หมายความว่า ปัจจัยการรับรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของคณงานโรงงาน ส.ทวิชัยก่อสร้างจังหวัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจากคณงานมีการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความปลอดภัยขององค์กรตั้งแต่การอบรมพนักงานใหม่และมีการอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง องค์กรมีการกำหนดมาตรการการดำเนินงานด้านความ

ปลอดภัยอย่างชัดเจน โดยเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการความปลอดภัยขององค์กรกับพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัย จุฑามาศ คชโคตร , ศิราณีย์ อินทรหนองไผ่ (2560) พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานโรงงาน อุตสาหกรรม จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า อายุความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน การรับรู้ความเสี่ยงเกี่ยวกับอุบัติเหตุในการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ($r = 0.26, p - value < .01$; $r = 0.43, p - value < .01$; $r = 0.23, p - value < .05$) การรับรู้อุปสรรคของการป้องกันอุบัติเหตุใน การทำงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุ ในการทำงานของ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรม ($r = -0.21, p - value < .01$) สอดคล้องกับ สุธาทิพย์ รองสวัสดิ์ (2555) ปัจจัยการรับรู้เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน ที่มีผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน ระดับปฏิบัติการ ประจําการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จ.เชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานคือปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ประสบการณ์การอบรมเรื่องความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ความปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลด้าน ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในด้านความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจของพนักงาน ส่วนปัจจัยการรับรู้เรื่อง การจัดการความปลอดภัยในการทำงานทั้ง 5 คือ นโยบายด้านความปลอดภัย ความรู้ ด้านความปลอดภัยการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารด้านความปลอดภัย ทศนคติที่มีต่อความปลอดภัย การจูง ใจด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย

1. องค์กรควรมีการดำเนินการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการในการส่งเสริมและสร้างความตระหนักด้านความปลอดภัยโดยให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการนำเสนอ มุมมอง และแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน
2. องค์กรควรมีการคงไว้ซึ่งนโยบายด้านความปลอดภัยและความมุ่งมั่นของผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับเรื่อง ความปลอดภัยเป็นอันดับแรก เพื่อให้การดำเนินการด้านการบริหารจัดการความปลอดภัยมีความเคร่งครัด
3. องค์กรควรมีการส่งเสริมและให้ความสำคัญในเรื่องของการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของ หัวหน้างานที่ชัดเจนและเป็นตัวแบบที่ดีด้านความปลอดภัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยศึกษาปัจจัย ด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น แรงสนับสนุนจากหัวหน้างาน แรงสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงจูงใจในการทำงานความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างานกับพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุ
ในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ เป็นต้น

2. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพในเรื่องมุมมองและแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุในการ
ปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น หัวหน้างาน พนักงาน เป็นต้น ที่เคยเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน

เอกสารอ้างอิง

กันยา สุวรรณแสง (2540). ความปลอดภัย(Safety) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอเดียน สโตร์

ชัยพร วิชชาวุธ (2517) การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน
ระดับวิชาชีพ ในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี.บริหารสาธารณสุขศาสตร์.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภัททริยา กิจจิวิ (2551). พฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของช่างพิมพ์ โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ประเภท
กระดาษ พื้นที่เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). (สุขศึกษา)
สาขาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิทยา อยู่สุข. (2555). ความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ Occupational Safety. กรุงเทพฯ: เบสท์ กราฟฟิค
เพรส.

สมภาพ วงศ์ประसार. (2546). สิ่งแวดล้อมกับความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรมส่งเสริม
คุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ: เอ็นไวร์ คอนเซ็ป.

สรารุช สุธรรมมาสา. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชา S4102การบริหารงานความปลอดภัย (Safety Management).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุรพล พยอม (2545) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความปลอดภัยในการทำงานกับการบาดเจ็บจากการทำงานของ
คนงานก่อสร้าง:กรณีศึกษา บริษัทอยู่เงินจำกัด.วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ

อริศรา ปาดแมน. (2543) พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน กรุงเทพฯ.ทิพย์วิสิทธิ์